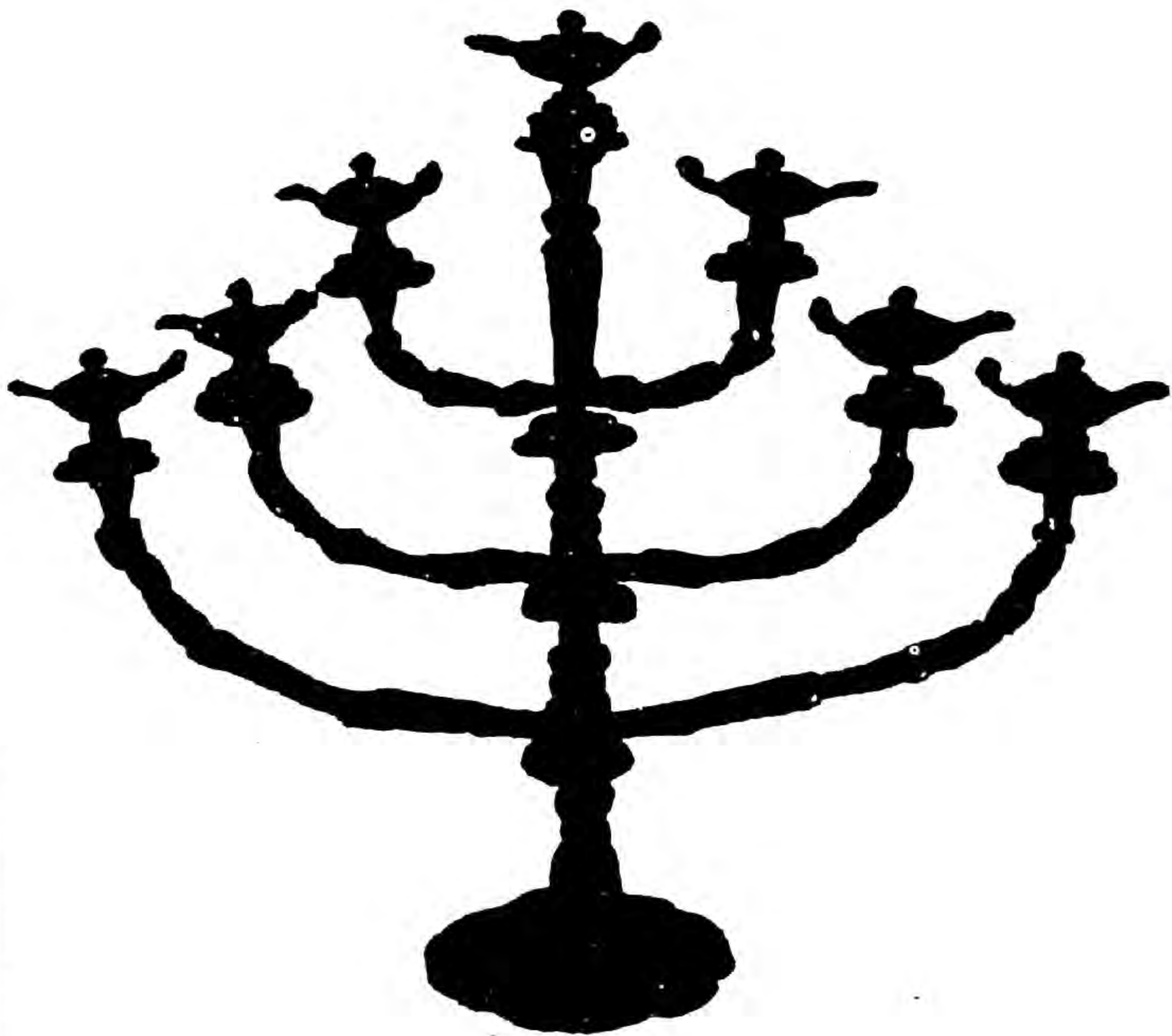

DESPRE CORTUL ÎNTÎLNIRII

David Gooding

How to Teach the Tabernacle
Copyright 1977 by David Gooding

Traducere: Eugenia Roşian

Translated and printed in Romanian language by
permission.

Tipar: Samuel S.R.L. Str. Honterus nr.31 3125 Mediaş
Tel. 928/21707
Iulie 1992

Cum să predăm despre CORTUL ÎNTÎLNIRII

1. Cortul	7
2 Altarul pentru jertfă	10
3 Ligheanul	13
4 Altarul tămâierii	17
5. Perdeaua	20
6 Chivotul și capacul ispășirii	25
Marele preot	30
7 Sfeșnicul	35
8 Masa	39
9 Concluzii	42

Să vorbim despre cortul întâlnirii

Să-i învățăm despre cortul întâlnirii? Pe copii? Pare absurd! Înțelegem mirarea unora, când capitolele din Biblie care îl descriu, par la prima vedere să nu conțină altceva decât liste amănunțite cu detaliile unui lucru din antichitate. Nimic mai plictisitor pentru un copil. Și pentru un adult este destul de greu să-și imagineze cum arăta cortul întâlnirii.

Dar, fără îndoială, aceste lecții vor fi diferite - diferite de lecțiile biblice de multe ori banale care sînt prezentate copiilor. Mai mult decît atît, lecțiile despre cortul întâlnirii nu vor fi numai istorie antică, ci doctrine de bază ale credinței creștine, pentru care cortul întâlnirii este o strălucită reprezentare dată de Dumnezeu Însuși. Desigur, oricine dorește poate să meargă mai departe: pentru copiii mai mari de exemplu, cineva poate să prezinte cortul în contextul lui istoric, și să-l lege cu alte cunoștințe din istoria antică sau istoria artei. Important este, să-i ajutăm pe copii (și pe învățători!) să vadă legătura dintre Vechiul Testament și Noul Testament. Să avem grijă să nu fim plictisitori sau complicați.

Cortul întâlnirii oferă posibilitatea folosirii multor mijloace vizuale. Astăzi se găsesc tot felul de flanelografe, imagini mari, modele, seturi de construit pentru copii, seturi cu poze mici pe care copiii le pot colora.

Cartea aceasta este pentru învățător. Ilustrațiile din ea vor permite învățătorului să-și dea seama cum arată cortul și lucrurile din el. "Lecțiile" sînt tot pentru învățător. Nu sînt scrise pentru un anumit grup de copii, și nu au pretenția să ofere tot materialul

necesar unei lecții biblice. Oferă mai degrabă un material brut, pe care învățătorul poate să-l folosească funcție de nevoile fiecărui grup de copii.

David Gooding

Lecția 1.

TEXTUL BIBLIC DE BAZĂ: Exodul 25.8.

"Să-Mi facă un locaș sfânt și *Eu voi locui în mijlocul lor.*"

Cortul

Introducere. Află dacă vreunul din copii a fost în tabără sau a dormit într-un cort. Lecția este despre cortul folosit de Dumnezeu în timpul cît a călătorit cu poporul Israel.

Descrierea cortului: Exodul 26.1-37.

IDEI PRINCIPALE

-din trecut

1. Poporul Israel ieșit din Egipt, avea de făcut o călătorie lungă prin deșert pînă să ajungă în Palestina. În timpul acestei călătorii au locuit în corturi. Dumnezeu îi iubea și dorea să fie văzut alături de ei, ca poporul să-și dea seama că într-adevăr El este mereu cu ei. Așa că i-a rugat să facă un cort, să-l pună la mijloc și toate corturile poporului erau împrejurul lui. A venit și a locuit în acel cort, a călătorit cu ei în pustie, protejîndu-i, călăuzindu-i, binecuvîntîndu-i.

Aplicație. Dumnezeu ne iubește la fel cum i-a iubit pe ei. El dorește să-L lăsăm să ne călăuzească și să călătorească cu noi tot drumul vieții noastre.

2. Mai tîrziu, în istoria poporului, Dumnezeu a avut alte locuințe în care a trăit printre oameni: templul lui Solomon (1 Împ. 6.7), templul construit de Ezra și Neemia, templul construit în timpul lui Irod cel mare. În acesta Domnul Isus a învățat poporul cît a fost pe pămînt. El a iubit templul și l-a numit "casa Tatălui

8 DESPRE CORTUL ÎNTÎINIRII

Meu" (Ioan 2.16) izgonind afară pe cei ce îl spurcau.

Aplicație. Domnul Isus numește și cerul casa Tatălui Meu (Ioan 14.2). Cortul cu culorile lui minunate, cu aur și cu argint, ne îndreaptă gândul spre frumusețea cerului. Dumnezeu dorește să ne ia într-o zi în casa Lui în cer, dar ne avertizează că: nimic întinat nu va intra acolo...ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului. (Apoc. 21.27)

IDEI PRINCIPALE

- pentru prezent și viitor

1. **CONTRASTUL** scos în evidență în Noul Testament pentru prezent este:

Dar Cel Prea Înalt nu locuiește în lăcașuri făcute de mâini omenești, (Fapte 7.48)

În zilele noastre Dumnezeu locuiește:

a) *În inimile celor care cred în El.*

Domnul Isus a spus: *Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el. (Ioan 14.23)*

Apostolul Pavel a spus creștinilor din Corint: *Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? (1 Cor. 6.19)*

Aplicație. Domnul Isus așteaptă ca noi înșine să ne facem o casă în care să locuim, dar El nu va forța ușa inimii noastre. Dacă îl dorim la noi, să deschidem ușa și să-L lăsăm. El spune: *Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine. (Apoc.3.20).*

b) *Oriunde creștinii se adună în Numele Domnului Isus.*

Domnul Isus a spus: *Căci acolo unde sînt doi sau trei adunați în Numele Meu, sînt și Eu în mijlocul lor. (Matei 18.20)*

Aplicație. Ar trebui să folosim fiecare ocazie să ne întâlnim cu alți creștini, să ne rugăm și să laudăm pe Domnul. *Să nu părăsim adunarea noastră cum au unii obicei,...(Evrei 10.25)*

2. Când Domnul Isus a părăsit pe ucenici și S-a înălțat la cer a spus: *În casa Tatălui Meu sînt multe locașuri...Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sînt Eu să fiți și voi. (Ioan 14. 2,3)*

Aplicație. Dumnezeu dorește să fim cu El pentru totdeauna. Dacă lăsăm pe Hristos în inimile noastre acum, când va veni din nou, ne va lua în casa Tatălui Său, în cer.

Lecția 2

TEXTUL BIBLIC DE BAZĂ: Ioan 1.29

Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.

Altarul pentru jertfe

Introducere. Arată copiilor imaginea mare a cortului înconjurat de corturi. Încurajează-i să-și imagineze că ar locui în aceste corturi. Arată-le culorile vii și frumoase de la ușa cortului. Toți cei care stau în jurul cortului doresc să găsească intrarea în casa lui Dumnezeu și să fie cât mai aproape de El. Dacă trec de poartă primul lucru pe care îl văd e altarul pentru jertfă. La ce servește?

Descrierea altarului: Exodul 27.1-8; **Poziția:** Exodul 40.29

IDEI PRINCIPALE

- din trecut

1. Amintea poporului că au păcătuit și au nevoie de iertare ca să poată intra în casa lui Dumnezeu.

Ilustrarea ideii.

a) Oamenii pun la ușa casei un ștergător; când îl vedem ne aducem aminte și ne uităm la pantofi, dacă sînt murdari, îi curățim pe ștergător. La fel Dumnezeu a pus altarul lîngă poartă să aducă aminte poporului că sînt murdari, necurați datorită păcatului și că trebuie să se curățească înainte de a intra în casa Lui.

b) Dacă am făcut ceva rău și nu am ascultat de părinți sau de profesor, ne e teamă să-i întîlnim pînă cînd nu sîntem iertați. La fel este și cu Dumnezeu.

c) Dacă avem datorii, sîntem în pericol să ajungem în închisoare pînă plătim datoriile. Biblia spune că păcatul este o

datorie: vezi Luca 7. 41-47; Matei 18. 21-35. Cît timp datoria nu e plătită, nu avem pace cu Dumnezeu, nici nu putem intra în cer.

2. *Arată că Dumnezeu iubea poporul chiar dacă ura păcatele lor.*

Plata păcatului este moartea, Romani 6.23. Poporul era vrednic de moarte. Dar Dumnezeu le-a permis să aducă un miel ca jertfă. Mielul murea în locul lor și erau iertați.

Descrie copiilor ce se întâmpla cînd un om venea cu un miel ca jertfă pentru păcat. Detaliile sînt date în Leviticul 4.32-35.

Puncte principale. 1. Mielul trebuie să fie fără defecte - un inocent trebuia să moară pentru vină. 2. Omul trebuia să pună mîna pe capul mielului și apoi mielul era ucis - în felul acesta omul recunoștea că mielul moare pentru păcatele *lui*.

IDEI PRINCIPALE

-pentru prezent

CONTRAST 1 - între jertfa animalelor din Vechiul Testament și jertfa Domnului Isus din Noul Testament. *Căci este cu neputință ca sângele taurilor și al țapilor să șteargă păcatele.* Cînd Hristos a venit în lume a spus: *"Tu n-ai voit nici jertfă, nici prinos; ci Mi-ai pregătit un trup; n-ai primit nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat...Noi am fost sfințiți prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna."* (Evrei 10. 4-10)

Ilustrează relația între jertfele din Vechiul Testament și jertfa din Noul Testament, vorbind despre diferența dintre bancnotele adevărate și banii de hîrtie făcuți de copii. Oricine, inclusiv copiii știu că acei bani nu sînt buni, că nu pot cumpăra ceva real cu ei. Dar sînt folositori în a învăța pe copii despre cost, valoare, plată și îl pregătesc pe copil să știe să folosească banii adevărați. La fel mieii jertfiți în Vechiul Testament au pregătit poporul să înțeleagă de ce a trebuit să vină și să moară Mielul lui Dumnezeu.

CONTRAST 2 - între oferirea repetată a jertfelor în Vechiul Testament și jertfa lui Hristos, care s-a dat o singură dată, pentru totdeauna.

Și, pe când orice preot (evreu) face slujba în fiecare zi și aduce de multe ori aceleași jertfe, care niciodată nu pot șterge păcatele, El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna...(Evrei 10.11,12).

Punctează motivele arătate în Noul Testament, arătînd de ce jertfa Domnului Isus Hristos nu trebuie repetată:

1. Jertfa în sine a fost desăvîrșită, Evrei 9.13,14; 10.4-10
2. Îi face desăvîrșiți pe cei pe care îi sfințește, Evrei 10.14
3. Cînd un om are iertare deplină, nu mai e nevoie de o altă jertfă, Evrei 10.18
4. Așa cum va fi o singură judecată, Hristos s-a dat o singură dată ca jertfă, Evrei 9.27,28.

APLICAȚIE LA INTREAGA LECȚIE

Întrebare: Dacă Hristos a murit pentru păcatele întregii lumi, este iertat oricine în mod automat? **Răspunsul este:** Nu. Sînt iertați numai cei care se pocăiesc și cred în Hristos. Necesitatea venirii la Hristos și a credinței în El poate fi ilustrată prin cort, templu sau altar ca loc de scăpare. Dacă un om a omorît pe altcineva accidental, sau a făcut ceva împotriva împăratului și îi pare rău, poate să fugă la altar și să se apuce de coarnele lui. Acolo va fi în siguranță; dar dacă nu fuge la locul de scăpare, este pasibil de pedeapsă. Vezi istorisirea despre Adonia în 1 Împ. 1.50-53.

Lecția 3

TEXTUL BIBLIC DE BAZĂ: Tit 3.5,6

...nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi...

Ligheanul

Introducere. Accentuează importanța spălării și a curățirii. Necesitatea curățirii nu numai de murdăria pe care o vedem ci și de germenii pe care nu-i vedem. Febra tifoidă și otrăvirile se răspîndesc mult mai repede atunci cînd oamenii umblă cu alimentele fără să se spele pe mîini. Murdăria duce la moarte.

Continuă cu ideea din lecția trecută. Copiii își imaginează că trăiesc în corturi în jurul cortului întîlnirii și doresc să vină la Dumnezeu. Au intrat pe poartă, au trecut de altar și au ajuns la lighean.

Descrierea ligheanului. Exodul 30.17-21; 38.8;

Poziția: Exodul 40.30-32

IDEI PRINCIPALE

-din trecut

1. Ligheanul era umplut cu apă. Preoții trebuiau să facă baie, să se spele pe tot corpul; apoi de cîte ori veneau să slujească la cortul întîlnirii, își spălau întîi mîinile și picioarele.

Aplicarea principiului în general.

1. Ligheanul ne amintește că toți sîntem necurați. Mîinile noastre sînt necurate prin lucrurile rele pe care le facem. Gurile noastre sînt necurate prin lucrurile rele pe care le vorbim. Dacă

vrem să slujim lui Dumnezeu, trebuie întâi să ne curățim. Folosește versete ca Psalmul 24.3,4: *Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica pînă la locul Lui cel Sfînt? Cel ce are mîinile nevinovate și inima curată...*

2. Ligheanul ne amintește că, chiar dacă ne-am murdărit, Dumnezeu a pregătit o cale de curățire. Citează, de exemplu, rugăciunea lui David: *Curățește-mă cu isop și voi fi curat; spală-mă și voi fi mai alb decît zăpada.* Psalm 51.7

IDEI PRINCIPALE

- pentru prezent

CONTRAST 1 - Între întinarea spirituală și întinarea fizică. Domnul Isus a spus: *Nu ce intră în gură spurcă pe om; ci ce iese din gură, aceea spurcă pe om.* Matei 15.11. Vorbește-le despre fariseii care aveau totdeauna grijă să-și spele mîinile înainte de a mânca și cîrteau cînd vedeau pe ucenici mîncînd pîine fără să-și spele mîinile. Accentuează: Domnul Isus a spus că întinarea spirituală este mult mai gravă decît întinarea fizică, Matei 15.1-20 și că întinarea spirituală vine nu din afară ci din interior. *Căci din inimă ies gîndurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtișagurile, mărturiile mincinoase, hulele. Iată lucrurile care spurcă pe om;* Matei 15.19,20.

Ilustrează întinarea spirituală prin germenii și virusurile pe care nu le vedem cu ochiul liber, dar care ne pot otrăvi. La fel, atunci cînd mințim, furăm sau urîm, sîntem otrăviți chiar dacă nu vedem asta. Cînd oamenii se ceartă, voia bună dispare și apare tensiunea și întristarea. Copiilor mai mari arată-le că atunci cînd hrănim disprețul, răzbunarea sau invidia în inimile noastre, ne facem singuri viața amară și asta dăunează chiar sănătății noastre.

CONTRAST 2 - Între curățirea cu apă și curățirea cu Duhul Sfînt. Citează cuvintele apostolului Petru: *Mi-am adus aminte de*

vorba Domnului, cum a zis: "Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt." Fapte 11.16

Explică faptul că apa curăță doar trupurile noastre, nu poate să ajungă la inimile noastre, sursa întinării spirituale. Curățirea inimii de întinarea spirituală se face numai printr-o putere spirituală.

Dă exemple de inimi curățite prin Duhul Sfânt. Ex: Experiența întoarcerii și nașterii din nou a lui Pavel. Conform descrierii lui din Tit 3.3-7 arată:

- a) ce fel de om a fost Pavel înainte de mîntuire (v.3)
- b) principiul mîntuirii: *nu pentru faptele făcute de noi*
- c) puterea care l-a curățit: spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt (v.5)

Explică cum primim Duhul Sfânt atunci cînd credem în Domnul Isus, folosind întîmplarea cu sutașul Corneliu, Fapte 10.44

Cea mai mare ilustrare a curățirii care se face odată și pentru totdeauna în momentul întoarcerii și a curățirii constante care are loc după aceea, este istorisirea spălării picioarelor ucenicilor de către Domnul Isus, Ioan 13.1-11. Spune-le povestirea cu cuvintele tale. Accentuează diferența între "a face baie", (la întoarcerea la Domnul) și "a spăla picioarele" (zilnic prin Cuvîntul lui Dumnezeu aplicat în viețile noastre prin Duhul Sfânt).

Unii oameni - chiar adulți - nu văd diferența între curățirea prin sînge și spălarea cu apă. Învățătorul va fi ajutat în clarificarea acestor lucruri dacă folosește următoarea comparație (fără a-i încurca pe copii cu prea multe detalii, sau numai pentru copiii mai mari).

În curtea cortului erau două obiecte:

Altarul - pentru curățirea prin sînge

Ligheanul - pentru curățirea cu apă.

16 DESPRE CORTUL ÎNTÎLNIRII

Noul Testament vorbește despre ambele feluri de curățiri:

Ioan 1.7, *Sîngele lui Isus, Fiul Lui ne curățește de orice păcat.*

Efesenii 5.25,26 *...Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvînt.*

Doi bețivi se bat și unul omoară pe celălalt. Să presupunem că președintele îl grațiază. Omul scapă de pedeapsa legii și e liber. Dar dacă ar vrea să fie prietenul președintelui, să stea la masa lui ca prieteni, e nevoie de ceva mai mult decît grațierea. Omul acesta va trebui să-și schimbe caracterul, să fie curățit de răul din el, de obiceiurile murdare. Hristos ne-a adus iertarea prin sîngele Lui (Efesenii 1.7); și prin puterea Duhului Sfînt El ne curățește, ne dă o viață nouă și ne face fapte noi (1 Petru 1. 22-25), luptînd cu noi zi de zi în lupta împotriva păcatului (Galatenii 5.16-18).

Să ne apropiem...cu inimile stropite (cu sînge) și curățite de un cuget rău și cu trupul spălat cu apă curată, Evrei 10.22.

Lecția 4

TEXTUL BIBLIC DE BAZĂ: Evrei 7.25

De aceea și poate să mîntuiască în chip desăvîrșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei.

Altarul tămîierii

Introducere. Dacă iubim pe cineva, ne place să vorbim cu el, să-i spunem ce am făcut și ce vrem să facem și să-i cerem sfatul. La fel lui Dumnezeu îi place cînd vorbim cu El - convorbirea noastră cu Dumnezeu e rugăciunea.

Arată poziția altarului tămîierii - în fața perdelei, situată la rîndul ei în fața tronului lui Dumnezeu, chivotul cu capacul ispășirii. Preoții stăteau în fața altarului cînd vorbeau cu Dumnezeu în rugăciune.

Descrierea altarului tămîierii: Exod 30.1-10

IDEI PRINCIPALE

- din trecut

1. În timp ce poporul se ruga, reprezentantul lor, preotul, aducea tămîie pe altarul tămîierii. Lucrul acesta îl făcea Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul cînd s-a arătat îngerul care i-a spus: *Rugăciunea ta a fost ascultată.* (Luca 1.8-23)

Arderea tămîiei mirositoare pe altar arată că poporul era păcătos și nu puteau veni înaintea lui Dumnezeu să ceară ceva prin meritele lor. Așa că aduceau rugăciunile lor înaintea lui Dumnezeu, îmbrăcate, să spunem așa, în mirosul dulceag al tămîiei. Vezi și imaginea altarului tămîierii din Apocalipsa 8.3-5.

2. Cu toate că toți oamenii se puteau ruga lui Dumnezeu în

orice vreme, aveau un preot cu un rol deosebit, numit Marele Preot, care să-i reprezinte în fața lui Dumnezeu. Când acesta venea înaintea lui Dumnezeu să se roage pentru popor, purta pe piept un pieptar pe care erau fixate douăsprezece pietre prețioase. Pe fiecare piatră era scris numele uneia din semințiile din Israel (Exodul 28.13-29); astfel aducea semințiile lui Israel înaintea lui Dumnezeu.

IDEI PRINCIPALE

- pentru prezent

CONTRAST 1 - Nici noi nu avem mai multe merite decât Israelii. Nu putem pretinde pe baza meritelor noastre, răspuns la rugăciune, mai mult decât ei. Dar putem să ne rugăm *în numele Domnului Isus*, așa cum ne-a învățat chiar El în Ioan 16.24. Astfel rugăciunile noastre ajung înaintea lui Dumnezeu, sînt ascultate și sînt onorate pentru meritele Domnului Isus.

CONTRAST 2 - Creștinii au un Mare Preot care mijlocește pentru ei așa cum au avut și israelii. Dar Marele Preot al creștinilor nu este un pămîntean, supus slăbiciunilor și morții, ci Fiul lui Dumnezeu Însuși (Evrei 7.23-28). Pentru că El trăiește veșnic, poate să salveze pe cei care vin la Dumnezeu prin El.

În același timp El cunoaște situația omului pentru că a trăit odată pe acest pămînt și a fost ispitit așa cum sîntem și noi, dar fără păcat. Asta înseamnă că El înțelege ce înseamnă ispita pentru noi și asta îl face să fie un Mare Preot plin de îndurare la care putem veni fără teamă în orice moment (Evrei 4.14-16).

Explică scopul dublu al mijlocirii Domnului nostru:

1. El se roagă pentru noi să ne menținem credința, așa încît nimic să nu dărîme credința noastră și să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu. Citează exemplul apostolului Petru: cu toate că a căzut în momentul ispitirii, credința lui nu a pierit pentru că Hristos s-a rugat pentru el (Luca 22.31-32).

2. El se roagă pentru noi în calitate de Avocat, ca Dumnezeu să nu ne lepede (1 Ioan 2.1,2).

Ilustrează aceasta descriind felul în care un avocat pledează în fața cur ii pentru cel pe care îl apără. Un avocat p m ntesc încearcă să minimalizeze vina clientului  i să-i găsească scuze c t de multe pentru fapta lui. Nu tot a a este cu Hristos, Avocatul nostru. *El este drept.* El nu încearcă niciodată să minimalizeze păcatul nostru. Poate să apere  i cel mai cumplit păcat odată ce jertfa Lui a fost suficientă să isp seasc  pentru orice păcat. El nu trebuie să scoată în eviden   nici meritele noastre, pentru că baza iertării nu sînt meritele noastre, ci jertfa Lui.

Insistă:

1. Copilul poate veni direct înainte Domnului Isus în rugăciune, în orice timp  i în orice loc  i poate să găsească har, îndurare  i ajutor în timp de nevoie. Citează versetul: *Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare  i să găsim har, pentru ca să f m ajuta i la vreme de nevoie* (Evrei 4:16)

2. Mijlocirea Domnului Isus pentru cel credincios d  acestuia siguran a m ntuirii. Cite te cuvintele lui Pavel despre mijlocirea Domnului,  n Romani 8.31-39.

Cite te rugăciunea de mijlocire a Domnului din Ioan 17.1-26

Lecția 5

TEXTUL BIBLIC DE BAZĂ: Matei 27.50-51

Isus a strigat iarăși cu glas tare și și-a dat duhul. Și îndată perdeaua din lăuntru al Templului s-a rupt în două, de sus pînă jos,...

Perdeaua

Introducere. Revino la ideea unei călătorii din afară spre interior spre Prezența lui Dumnezeu. Am intrat pe poartă, am trecut pe lîngă altar, pe lîngă lighean, pe lîngă altarul tămîierii. Vrem să înaintăm dar drumul ne este blocat de un paravan de pînză colorată strălucitor cu albastru, purpuriu și cărămiziu, cu heruvimi. Acest paravan de pînză este numit: perdeaua. Arată copiilor perdeaua în imaginea cortului și poziția ei deosebită între Locul Sfînt și Locul Preasfînt.

Descrierea și rolul perdelei: Exodul 26.31-35

IDEI PRINCIPALE

- din trecut

Perdeaua servea unui dublu scop:

1. Primul rol al perdelei era să-i țină pe oameni în afara prezenței lui Dumnezeu. Heruvimul de pe perdeaua ne amintește ce s-a întîmplat în grădina Edenului. Cînd Adam și Eva au păcătuit, Dumnezeu i-a izgonit din grădină și a pus heruvimi care învîrteau o sabie învăpăiată ca să păzească drumul care ducea la pomul vieții. La fel în cortul întîlnirii, omului nu-i era permis să vină

aproape de prezența lui Dumnezeu. Drumul în Locul Preasfânt nu era încă deschis...(Evrei 9.6-8).

Explicați motivele:

a) Intoleranța lui Dumnezeu pentru păcat. Dumnezeu este drept și dreptatea Lui cere izolarea și pedepsirea păcatului.

b) Omul nu poate veni în prezența lui Dumnezeu pînă cînd nu este plătită pedeapsa pentru păcatele lui.

Ilustrează aceasta:

Folosind exemple din viața copiilor, momente în care s-au simțit rușinați. Dacă am făcut ceva rău și s-a descoperit și părinții sau învățătorii noștri ne scot în fața celorlalți, ne este atît de rușine încît sîntem gata să fugim sau să ne ascundem. La fel, dacă apărem în fața lui Dumnezeu cu păcatele neiertate, lumina prezenței lui Dumnezeu ar face să ne fie atît de rușine, încît n-am mai putea trăi.

Folosind exemple din Biblie. Proorocul Isaia (Isaia 6).

c) Jertfa animalelor nu putea să șteargă păcatele lor, nu împăca conștiința lor că păcatele le-au fost iertate pe deplin (Evrei 10.1-4). Oamenii nu erau siguri că corespund condițiilor cerute să intre în prezența lui Dumnezeu, nici în cortul întîlnirii, nici în cer.

2. Al doilea scop al perdelei era să permită intrarea oamenilor în Locul Sfînt. Dacă nu ar fi fost perdeaua preotul s-ar fi temut să intre în Locul Sfînt; pentru că fără o perdeauă care să separe cele două încăperi, Locul Sfînt și Locul Preasfînt ar fi fost una și oricine ar fi intrat în Locul Sfînt ar fi fost imediat în apropierea prezenței lui Dumnezeu. Așa că Dumnezeu a pus perdeaua în această poziție să acopere Locul Preasfînt, astfel încît oamenii să poată intra în Locul Sfînt la sfeșnic, la masă și la altarul tămîierii, să se bucure de aceste lucruri, să laude pe Dumnezeu prin ele și să vină aproape de El atît cît le este permis. Privind la perdeauă, cu culorile ei frumoase, albastru, purpuriu și

22 *DESPRE CORTUL ÎNTÎLNIRII*

cărămiziu și la heruvimi, oamenii puteau să învețe ceva despre sfințenia și frumusețea lui Dumnezeu.

Correspondent în Noul Testament.

Evrei 10.20 arată că perdeaua din cortul întâlnirii are un correspondent în trup care este umanitatea lui Hristos. Așa că putem folosi cortul întâlnirii și perdeaua ca o ilustrare a ceea ce s-a întâmplat când Domnul a fost pe pământ. Așa cum prezența lui Dumnezeu era acoperită de perdea, în Hristos locuia trupește toată plinătatea dumnezeirii (Coloseni 2.9). Așa cum oamenii puteau să vină și să privească la frumusețea perdelei în spatele căreia era prezența lui Dumnezeu, la fel când oamenii veneau în apropierea lui Hristos, priveau fața Lui, vedeau faptele Sale și-I auzeau cuvintele, puteau să vadă cum este Dumnezeu.

Insistă: Cu toate acestea, viața lui Hristos nu putea să ne salveze. Mulți oameni gîndesc în mod greșit că dacă admirăm viața lui Hristos și încercăm să o imităm, ne vom câștiga intrarea în cer. Arată că la fel ca perdeaua, viața lui Hristos, fără păcat și atît de frumoasă, ne arată cît de păcătoși și necurați sîntem noi. Ea constituie o barieră în calea noastră spre ceruri. Pînă nu ajungem la standardul Lui, viața Lui ne condamnă ca nefiind corespunzători pentru prezența lui Dumnezeu.

În felul acesta ajungem la necesitatea morții lui Hristos și la următorul pas al lecției:

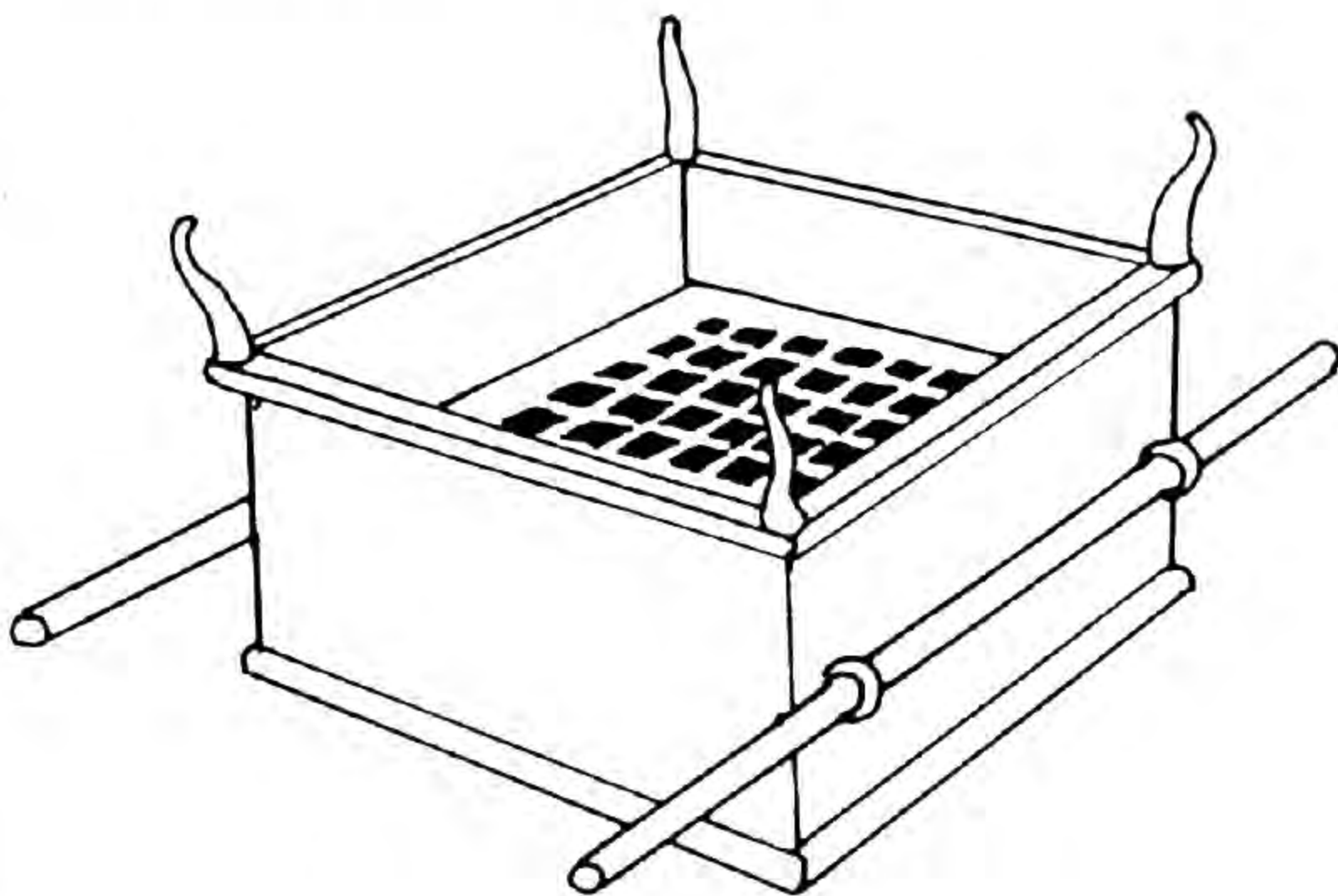
IDEI PRINCIPALE

- pentru prezent.

CONTRASTUL PRINCIPAL este desigur faptul că pentru creștini perdeaua a fost îndepărtată și a fost deschisă calea către prezența lui Dumnezeu. Vezi Evrei 9.6-8 și în contrast Evrei 10.19-22.

Începe cu ce s-a întâmplat când Hristos Și-a sfîrșit drumul

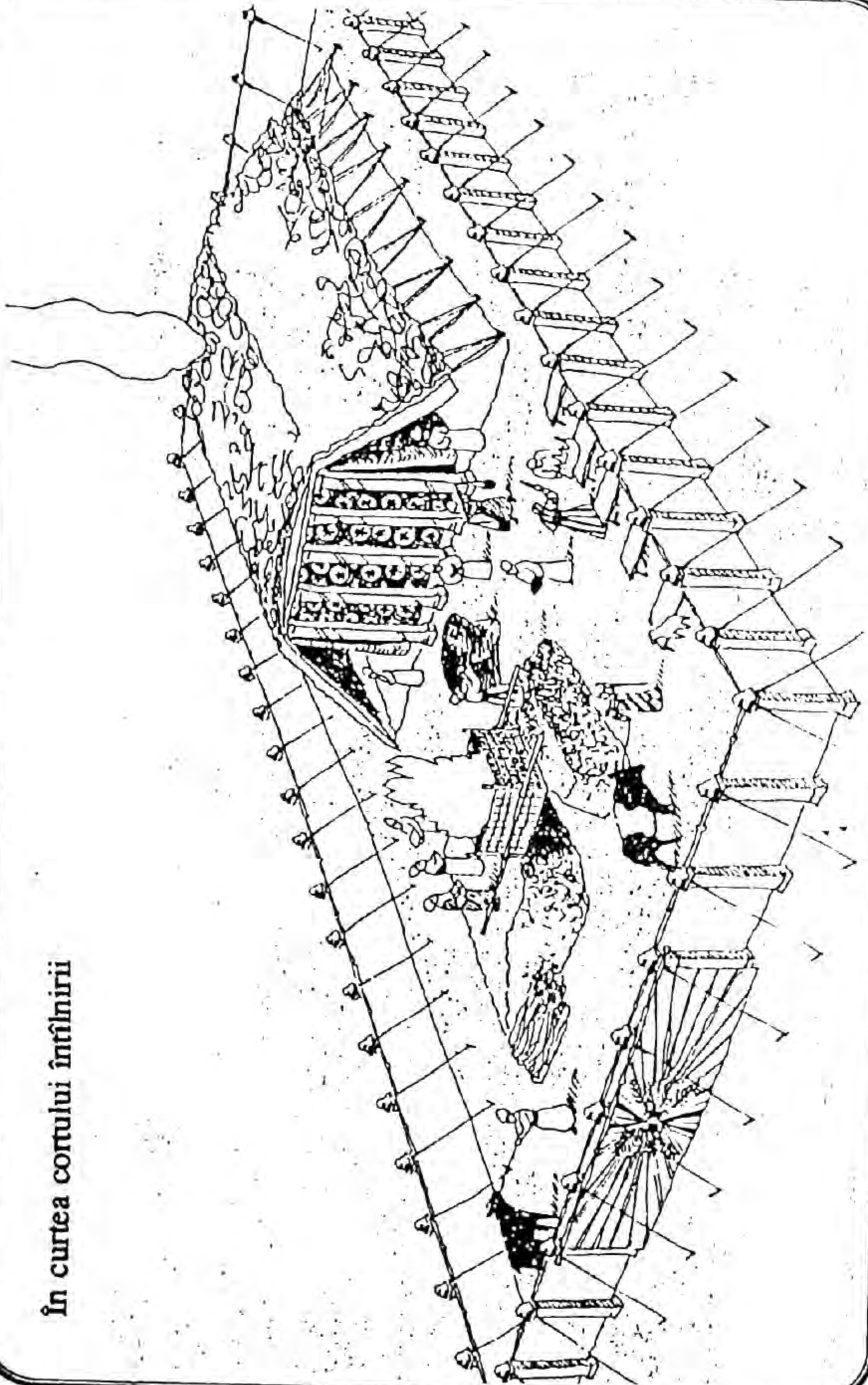
Altarul pentru arderile de tot era în curtea cortului.

Preotul se spăla în lighean.

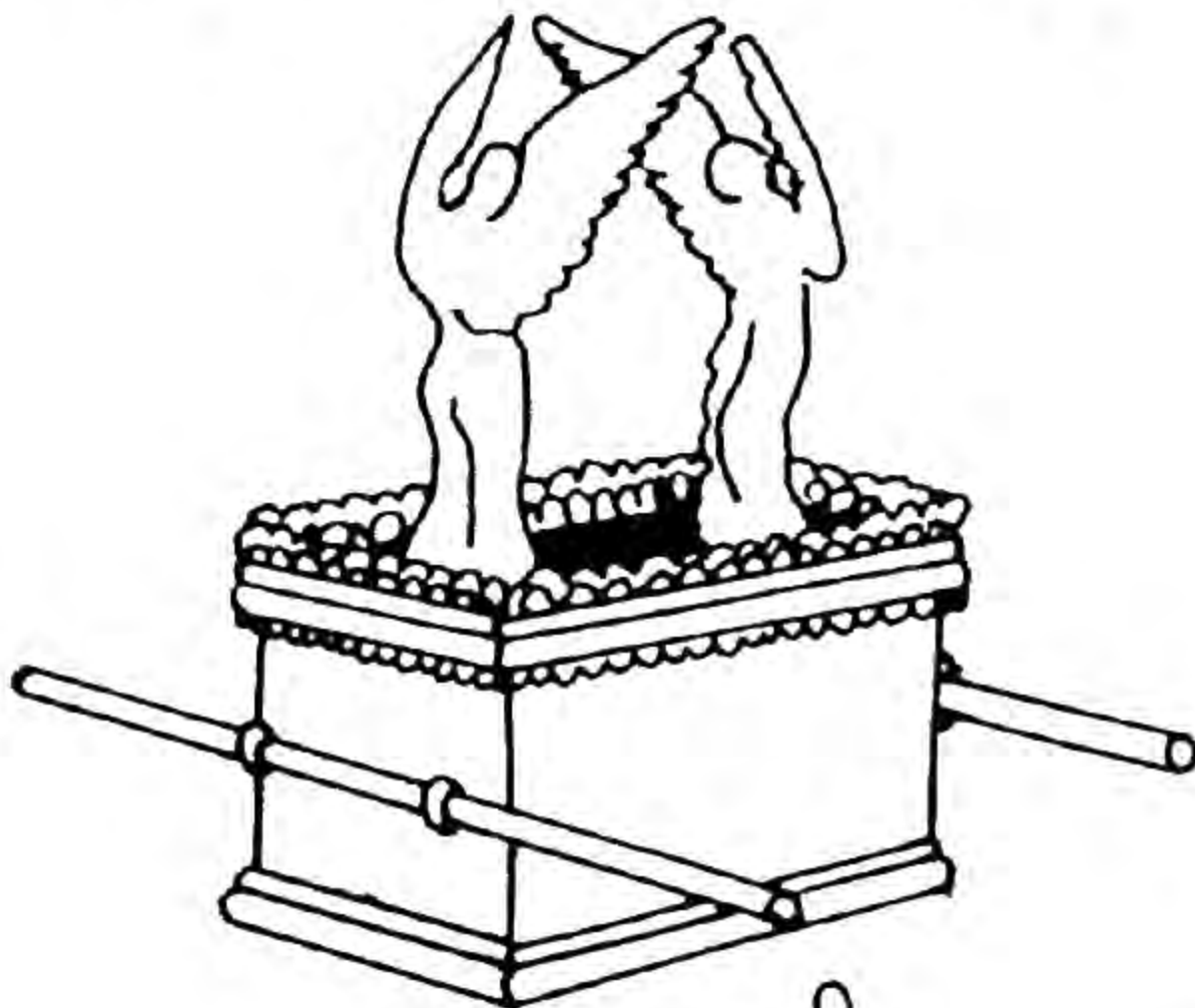

În curtea cortului întinării

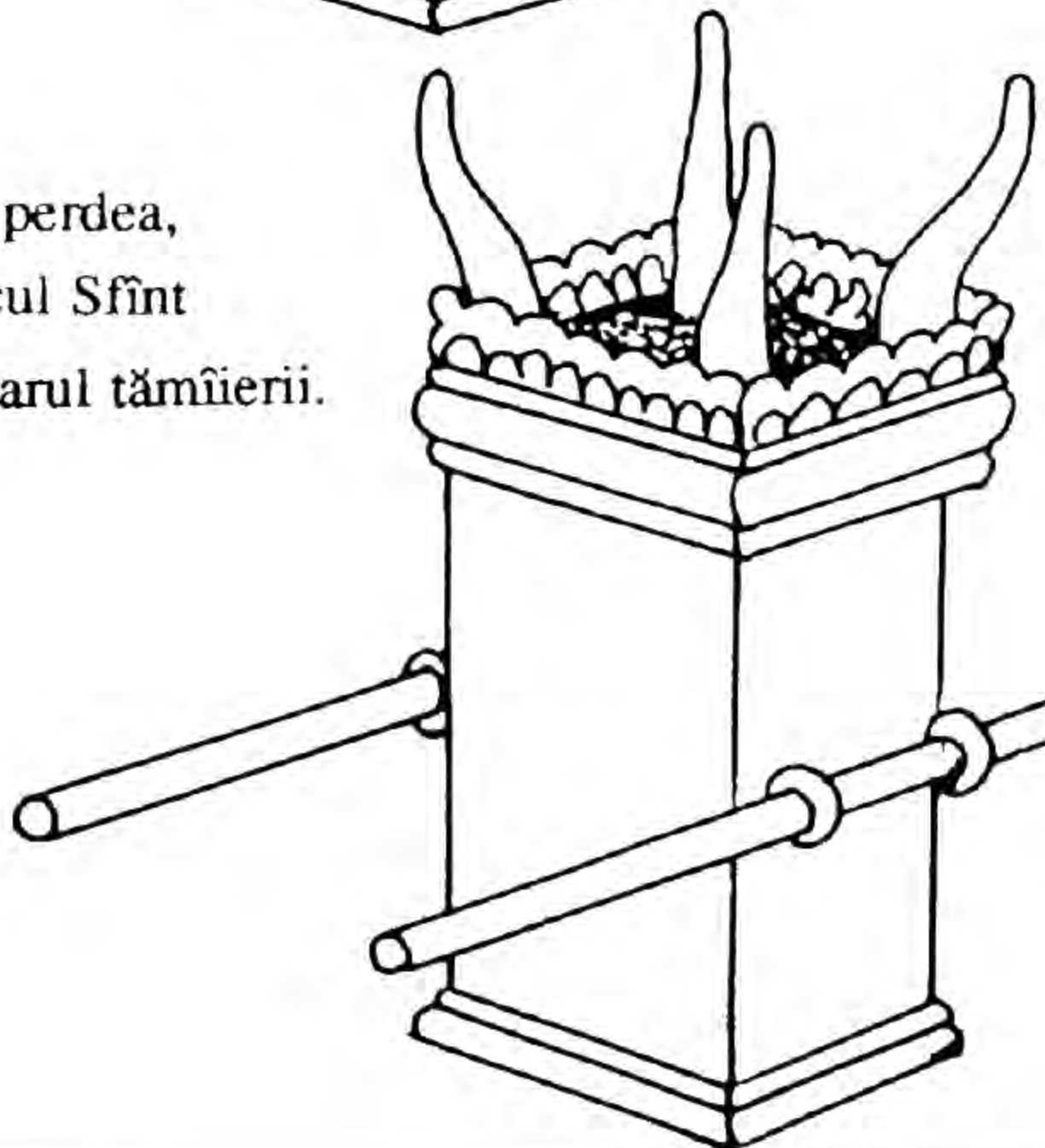

CORTUL ÎNTÎLNIRII

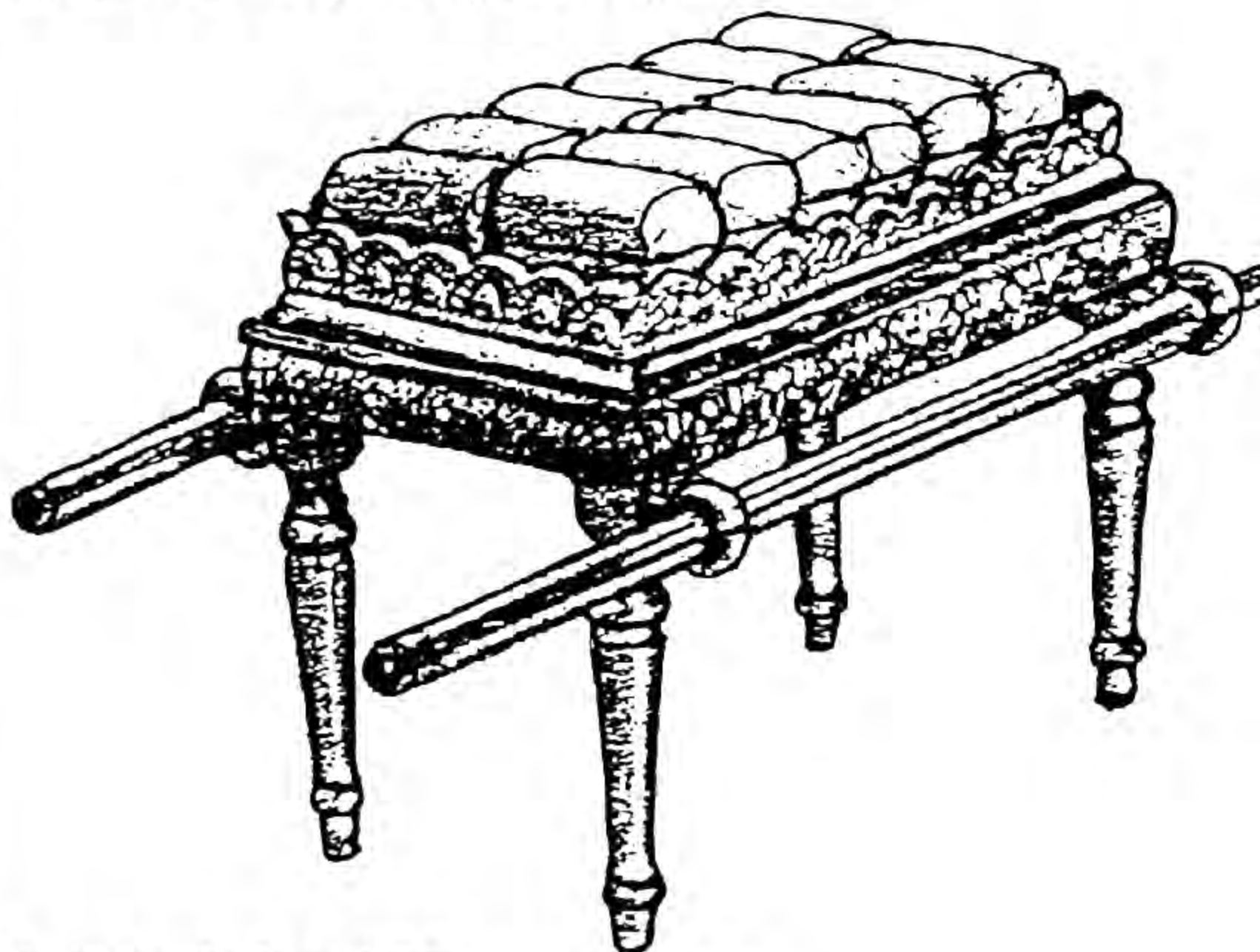
În Locul Preasfânt era chivotul cu capacul ispășirii.
Aici intra numai Marele Preot și numai o dată pe an.

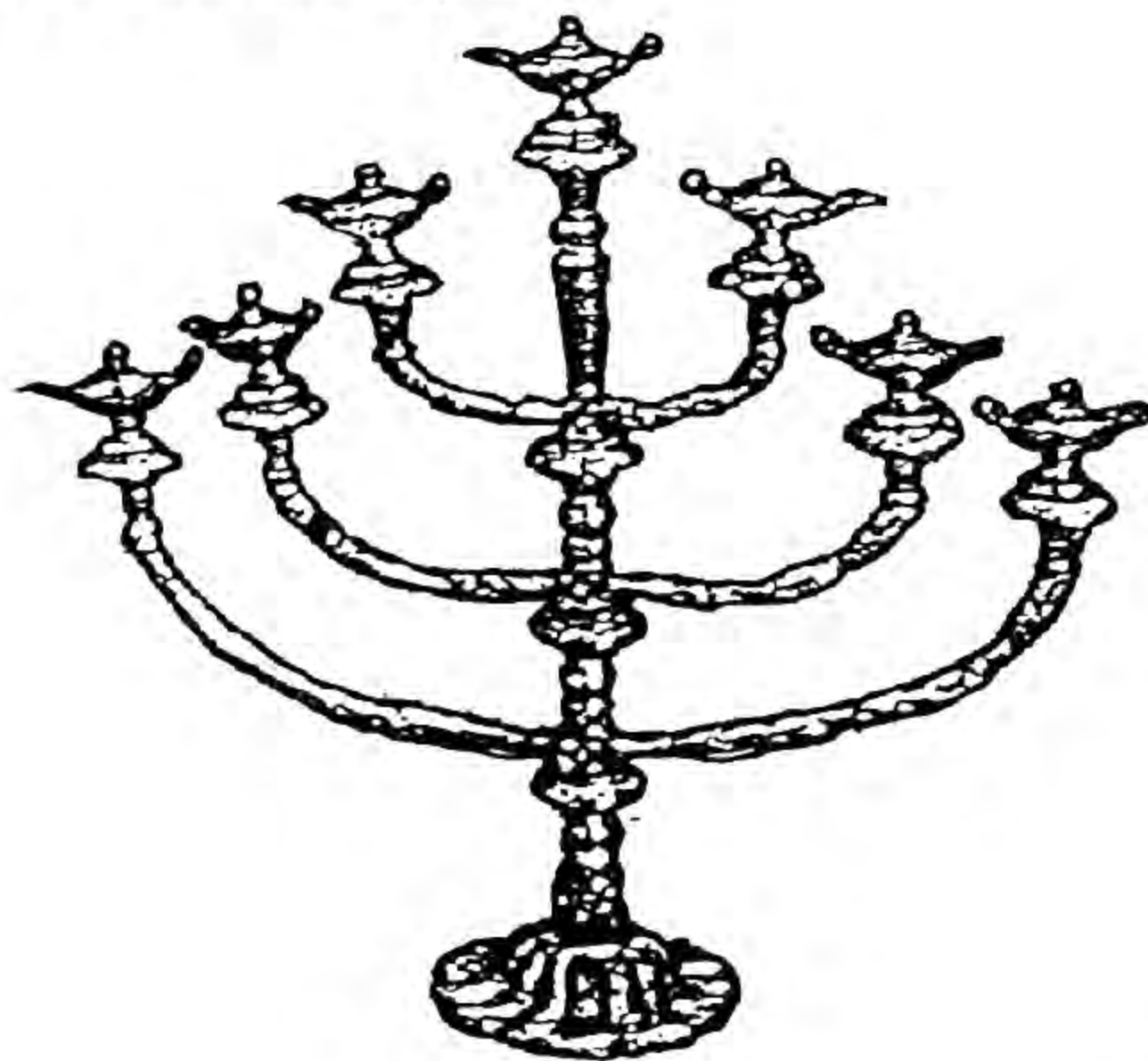
Lângă perdea,
în Locul Sfânt
era altarul tămâierii.

În Locul Sfânt intra numai preotul. Primul lucru pe care-l vedea era masa pentru punerea pâinilor.

La stînga, în Locul Sfânt era sfeșnicul.

suferinței pentru păcatele noastre. Arată că în acea zi nu mai exista cortul întâlnirii, ci în Ierusalim era marele Templu al lui Irod. Dar ca și cortul, avea o perdea. Această perdea a fost ruptă de Dumnezeu: *Isus a strigat iarăși cu glas tare și și-a dat duhul. Și îndată perdeaua din lăuntru Templului s-a rupt în două de sus pînă jos...*(Matei 27.50-51).

Ruperea perdelei a fost un act de o importanță deosebită.

Explică:

1. *De ce s-a întîmplat tocmai cînd a murit Hristos* - pentru că, s-a rupt nu cînd El predica, nu cînd El făcea minuni, ci cînd El a murit. A fost așa pentru că *El a murit pentru păcatele noastre* (1 Corinteni 15.3); pentru că El și-a sfîrșit lucrarea și Dumnezeu a fost satisfăcut cu jertfa Lui. Dumnezeu Însuși a rupt perdeaua să arate că pentru cei care cred în Hristos este deschisă calea spre prezența Lui. Studiază argumentele din Evrei 10.11-22 și notează legătura între jertfa perfectă a lui Hristos și intrarea noastră în Locul Preasfînt.

2. *Ce înseamnă pentru noi să intrăm în Locul Preasfînt.*

Pentru că am vorbit despre cortul întâlnirii ca obiect și despre ruperea literală a perdelei din templul lui Irod, un copil ar gîndi că pentru noi, să intrăm în Locul Preasfînt înseamnă să mergem la biserică. Așa că, arată că *Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mîna omenească...* ci a intrat chiar în cer. (Evrei 9:24) La fel pentru noi intrarea prin perdea în Locul Preasfînt înseamnă intrarea în prezența lui Dumnezeu în duh, gînduri și simțiri. Sîntem siguri că păcatele ne-au fost iertate și că sîntem primiți de Dumnezeu.

Arată că, dacă cei care au crezut în Hristos au acum libertatea să intre în prezența lui Dumnezeu în duh, din pricina jertfei lui

24 *DESPRE CORTUL ÎNTÎLNIRII*

Hristos, sînt siguri și de intrarea în cer după moarte. Siguri că sîntem bineveniți înaintea lui Dumnezeu, sîntem nerăbdători să intrăm în Locul Preasfînt. *Astfel dar, fraților, fiindcă prin sîngele lui Isus avem o intrare în Locul Preasfînt,...., să ne apropiem...(Evrei 10.19,22).*

Lecția 6

PARTEA INTII

TEXTUL BIBLIC DE BAZĂ: Evrei 4.16

Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului....

Chivotul și capacul ispășirii

Introducere. Orice împărat pămîntesc are un tron. Orice guvernare nu este posibilă fără legi. Arată necesitatea legilor și ce se întîmplă cînd oamenii le calcă.

În cortul întîlnirii, Locul Preasfînt era camera tronului dumnezeiesc și mobila care era acolo era tronul lui Dumnezeu. Era compusă din două părți:

1. **Chivotul.** Descriere: Exodul 25.10-16

Poziție: Exodul 26.33-34

Chivotul era o ladă poleită în interior și exterior cu aur; în ea erau cele două table de piatră pe care erau scrise cele zece porunci. Acestea erau legile lui Dumnezeu. Sînt numite: Vechiul Legămînt.

2. **Capacul ispășirii.** Descriere: Exodul 25.17-22

Capacul ispășirii era un capac turnat din aur, la capete cu heruvimi din aur. De aici Dumnezeu spunea poruncile și călăuzea pe Israel. Aici Marele Preot se întîlnea cu Dumnezeu o dată pe an în Marea Zi a Ispășirii.

Dacă mergem să ne întîlnim cu un președinte sau împărat e nevoie să știm cum să ne apropiem de el. În această lecție vom învăța cum să ne apropiem de Dumnezeu.

IDEI PRINCIPALE**- din trecut**

Din Vechiul Legământ învățăm cât de sfânt este Dumnezeu. Legile legământului, cele zece porunci, ne arată asta.

Nu este o lecție ușor de abordat. Mulți oameni au ideea greșită că Legea lui Dumnezeu este asemănătoare unui examen școlar: dacă au respectat 70 % din ea își imaginează că este bine, că Dumnezeu va fi încântat de ei așa cum un profesor este mulțumit cu un elev care a făcut 70 % din test. Nu este numai rău, ci foarte periculos. Dacă un copil nu-și dă seama de sfințenia Legii lui Dumnezeu, nu-și va da seama niciodată de nevoia lui de mîntuire. Întotdeauna va spera că dacă încearcă tot ce poate să respecte legile lui Dumnezeu va intra în cer. Așa că:

Folosește ce spune **Noul Testament** despre Lege.

1. Iacov 2.10 *Căci, cine păzește toată Legea și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate.*

La prima vedere acest lucru poate să pară nedrept copilului. Folosește una, două ilustrații să-l ajuți.

a) O macara transportă o greutate. Greutatea este prinsă în cârligul macaralei cu un lanț. Dacă toate verigile lanțului se rup, greutatea cade. Dacă numai o verigă se rupe, greutatea cade.

b) Un om fuge de un leu. Ajunge în fața unui șanț lat de 7 metri și adînc de 50 de metri. Încearcă să sară peste șanț. Este singura lui șansă de scăpare. Închipuiți că sare 6,8 metri. Ce se va întîmpla? 20 de centimetri sînt puțin în comparație cu ceilalți 680. Să sari mai puțin de 7 metri înseamnă moarte chiar dacă ți-au lipsit numai 20 de centimetri sau un metru sau 2 metri.

La fel dacă am călcat numai una din poruncile lui Dumnezeu și numai o dată nu am atins desăvîrșirea, sîntem păcătoși.

2. Romani 3.20 - *Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine*

cunoștința deplină a păcatului.

Este din nou greu de abordat. Oamenii gîndesc în mod natural că Dumnezeu ne-a dat Legea ca să o respectăm pentru a ne cîștiga primirea în fața Lui. Ilustrează scopul și rolul Legii așa cum este arătat în versetul de mai sus, comparînd Legea cu un termometru. Cînd sîntem bolnavi, doctorul folosește un termometru să vadă ce temperatură avem și să ne arate cît sîntem de bolnavi. Dar nimeni nu înghite termometrul ca să se facă mai bine.

La fel Legea lui Dumnezeu ne arată starea de păcat și ne arată cît de păcătoși sîntem ca să ne pară rău și să-L primim pe Hristos ca Mîntuitor. Să încercăm să ne cîștigăm mîntuirea respectînd Legea, este asemănător cu a înghiți termometrul ca să ne simțim mai bine. Este o prostie. Este o viziune greșită. Este ca și cum ai spune că n-a fost necesară moartea lui Hristos: *...căci dacă neprihănirea se capătă prin Lege, degeaba a murit Hristos* (Galateni 2.21).

IDEI PRINCIPALE

- pentru prezent

Marele *CONTRAST* este între Vechiul Legămînt și Noul Legămînt. (Diferența este atît de vitală pentru înțelegerea corectă a creștinismului, că învățătorul este rugat să studieze bine pasajele majore din Noul Testament în legătură cu acest subiect, de exemplu: Evrei 8.6-13; 10.14-18; 2 Corinteni 3; Galateni 3.10-29).

1. Instituția Noului Legămînt

Matei 26.27,28; 1 Corinteni 11.23-26.

2. Beneficiile Noului Legămînt.

Evrei 10.14-18; 2 Corinteni 3

În contrast cu Vechiul Legămînt care ne condamnă, Noul Legămînt ne aduce iertare, viață și sfințire.

3. Termenii Noului Legământ

Galateni 3.15-20; Evrei 8.6-13.

Diferența între Vechiul Legământ și Noul Legământ în acest domeniu, este legală și tehnică, dar poate fi ilustrată foarte simplu

Vechiul Legământ - un legământ între două părți.

Ilustrare. Consideră doi oameni, un fermier și un constructor. Fermierul cere constructorului să-i facă o casă. Constructorul spune că va costa 20 000 dolari. Se încheie un contract sau un legământ între cei doi. Fiecare are ceva de făcut:

1. Constructorul trebuie să construiască casa.
2. Fermierul trebuie să plătească 20 000 dolari.

Dacă constructorul nu construiește casa, nu primește banii; dacă fermierul nu plătește cei 20 000 dolari, nu primește casa.

La fel e cu Vechiul Legământ: Dumnezeu are partea Lui de făcut și poporul are partea lui:

1. Poporul trebuie să respecte Legea.
2. Dumnezeu îi binecuvintează.

Dar poporul nu a respectat Legea și nu au rămas în legământ. Așa că lui Dumnezeu nu i-a păsat de ei. Vezi Evrei 8.9.

Noul Legământ - un legământ cu o singură parte.

Ilustrare. Un om lasă prin testament nepotului său 10 000 dolari. În această situație numai omul are ceva de împlinit: să aibă toată suma. Nepotul n-are nimic de făcut. El primește cei 10 000 dolari ca dar, dacă dorește. Dacă nu-i dorește, poate să-i refuze.

La fel este cu Noul Legământ. De aceea se numește testament. În Noul Legământ Hristos a făcut totul: ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcîndu-Se blestem pentru noi (Galateni 3.13); ne-a dat iertare și Duhul Sfînt pune legile lui Dumnezeu în inimile

noastre (Evrei 10.16-18).

Asta nu înseamnă că toată lumea este salvată, mântuită în mod automat. Oamenii pot să refuze pe Hristos și darurile Lui. Dar nu avem nimic de făcut să câștigăm sau să merităm beneficiile acestui legământ. De aceea tronul lui Dumnezeu se numește Tronul Harului și sîntem îndemnați să alergăm spre El.

Lecția 6

PARTEA A DOUA

TEXTUL BIBLIC DE BAZĂ: Ioan 5.24

Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.

Marele Preot

Introducere. Într-o zi toți vom sta în fața tronului lui Dumnezeu. Ne va primi El? Sîntem bineveniți în casa Lui în ceruri? Sau ne va respinge pentru că am păcătuit? Toți sperăm că ne va primi. Dar putem fi siguri? Da! Domnul Isus ne-a arătat cum putem fi siguri că nu vom ajunge sub judecată. Dumnezeu în bunătatea Lui dorește ca noi să înțelegem clar calea către El. În cortul întîlnirii ne-a dat o ilustrare extraordinară a acestui lucru. Locul Preasfînt era camera tronului, iar chivotul și capacul ispășirii formau tronul lui Dumnezeu. Este o reprezentare a tronului dumnezeiesc din ceruri. Dumnezeu îl invita pe Marele Preot să intre în Locul Preasfînt o dată pe an, să se întîlnească cu El. Și noi trebuie să învățăm ce trebuie să facem și cum trebuie să ne pregătim noi înșine pentru întîlnirea cu Dumnezeu.

IDEI PRINCIPALE

- din trecut

Această parte a lecției este o relatare cu cuvintele învățătorului a ceea ce se întîmpla în Ziua Ispășirii. Ceremonia este descrisă în detaliu în Leviticul 16. Învățătorul să citească cu grijă întregul

capitol și să transmită copilului numai lucrurile esențiale. Învățătorul trebuie să se familiarizeze cu Epistola către Evrei, în special capitolele 9.11 - 10.22, unde asemănările și deosebirile între ceea ce făcea Marele Preot în Ziua Ispășirii și ce a făcut Domnul Isus sînt prezentate amănunțit.

Acum este bine ca copiii să privească la imaginea cortului întîlnirii. Le va fi mai ușor să urmărească mișcările Marelui Preot

JERTFA PENTRU MARELE PREOT.

Marele Preot trebuia să aducă întîi o jertfă pentru păcatele lui (Leviticul 16.6,11-14).

Aici este o diferență mare între Marele Preot pămîntesc și Hristos. Isus a fost singurul fără păcat și nu a mai fost nevoie să aducă o jertfă pentru El Însuși. Vezi Evrei 7.26-28.

JERTFA PENTRU POPOR.

Prima apariție a Marelui Preot.

Marele Preot ieșea din cortul întîlnirii, din Prezența lui Dumnezeu, în curte unde fiecare îl putea vedea, se apropia de altarul pentru arderile de tot și în fața întregului popor, aducea un țap ca jertfă de ispășire pentru păcatele lor. Leviticul 16.15

A doua apariție a Marelui Preot.

De data aceasta nu apare în fața poporului, ci în fața lui Dumnezeu. A luat din sîngele țapului pe care l-a adus ca jertfă și a venit în Locul Preasfînt. A stropit cu degetul pe capacul ispășirii și în fața capacului ispășirii. Leviticul 16.15

Marchează pe imagine drumul Marelui Preot de la altarul din curtea cortului în Locul Sfînt și apoi trecerea dincolo de perdea și intrarea în Locul Preasfînt.

A treia apariție a Marelui Preot.

După ce a stropit cu sînge în Locul Preasfînt, Marele Preot se

întoarce pe același drum, trece de perdea, trece prin Locul Sfânt și merge la altarul pentru arderile de tot din curte. Ia un alt țap, își pune amîndouă mîinile pe capul lui și mărturisește toate păcatele poporului. Acestui țap i se dă drumul în pustie. Leviticul 16.20-22

IDEI PRINCIPALE

- pentru prezent

Prima apariție a Domnului nostru.

...la sfîrșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa (Evrei 9.26).

La fel Domnul nostru a venit din cer jos pe pămînt unde toți oamenii L-au putut vedea și la Calvar S-a dat pe Sine ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Diferență între jertfa Lui și cele oferite de Marele Preot pămîntesc este: Marele Preot repeta jertfele în fiecare an și unele chiar în fiecare zi, dar El S-a dat o dată jertfă pentru totdeauna (Evrei 7.27; 9.25; 10.11-14).

A doua apariție a Domnului nostru.

Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mînă omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu (Evrei 9.24).

La fel cum Marele Preot pămîntesc lua din sîngele jertfei de ispășire, intra în Locul Preasfînt și stropea cu el pe și înaintea capacului ispășirii, Domnul nostru după moartea Lui pe cruce și îngropare, a înviat și S-a întors în cer. *El a intrat, odată pentru totdeauna, în Locul Preasfînt, nu cu sînge de țapi și de viței, ci cu însuși sîngele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică (Evrei 9.12).*

Este important să subliniem faptul că la fel cum Marele Preot pămîntesc venea înaintea lui Dumnezeu ca reprezentant al poporului și cînd Dumnezeu îl primea, primea de fapt poporul

reprezentat prin el, la fel Hristos a mers în fața lui Dumnezeu *în numele tuturor* celor care cred în El. Dacă Dumnezeu L-a primit pe El - și aici nu este nici urmă de îndoială - înseamnă că Dumnezeu primește pe toți cei care cred în El.

Din nou, când spune că Hristos a intrat în cer cu însuși sângele Lui nu înseamnă că El a luat sângele Lui în mod literal și i-a dus în ceruri. Noul Testament folosește limbajul cortului întâlnirii. Marele Preot pămîntesc stropea cu sânge pe și în fața capacului ispășirii. Ce voia să spună prin acest lucru: admitea că poporul a călcat legile sfinte ale lui Dumnezeu ce erau scrise pe tablele de piatră din chivotul acoperit cu capacul ispășirii. Plata nerespectării Legii era moartea. Poporul era vrednic de moarte, dar jertfa de ispășire a murit în locul lor. Sângele era simbolul și dovada că animalul de jertfă murise și pedeapsa fusese împlinită.

Și noi am păcătuit. Sîntem vrednici de pedeapsa lui Dumnezeu. Sîntem vrednici să fim alungați din fața lui Dumnezeu. Cum putem întâlni atunci pe Dumnezeu? Răspunsul este că Hristos a murit deja pentru păcatele noastre. A suferit, plătind pedeapsa în locul nostru. Acum El este în prezența lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi. Dumnezeu este satisfăcut cu jertfa Lui. Judecata pentru păcatele noastre a fost deplin purtată de Hristos. De aceea Dumnezeu L-a acceptat și acceptîndu-L pe El a acceptat pe toți cei care cred în El. De aceea spune Domnul Isus că cei care cred în El nu vin la judecată. El a fost deja judecat în locul lor.

A treia apariție a Domnului nostru.

Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată ca să poarte păcatele multora, se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ci ca să aducă mîntuirea celor ce-L așteaptă (Evrei 9.28).

După ce Marele Preot pămîntesc stropea cu sânge în Locul

34 *DESPRE CORTUL ÎNTÎLNIRII*

Preasfânt, venea afară și apărea din nou în fața poporului. La fel Domnul nostru, care este acum în ceruri, va veni într-o zi din nou. Dacă Marele Preot apărea ca să rezolve problema celui de-al doilea țap ca ispășire pentru păcatele poporului, Domnul nostru va veni nu în vederea păcatului, nu să ofere altă jertfă pentru păcat. El va veni să mîntuiască poporul Lui, pe cei ce-L așteaptă, să-i ia cu El în casa Tatălui Său, în cer. Vezi Filipeni 3.20,21.

Lecția 7

TEXTUL BIBLIC DE BAZĂ: Ioan 8.12

Eu sînt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric ci va avea lumina vieții.

Sfeșnicul

Introducere. Vorbește despre lumina fizică. Ce frumoasă e lumina! Datorită luminii vedem lucrurile. Cu copiii mai mari poți folosi o prismă, să le arăți că de fapt lumina albă se formează din mai multe culori. Datorită luminii putem vedea culoarea lucrurilor. Viața este imposibilă fără lumină.

Vorbește-le apoi despre folosirea metaforică a cuvintelor: lumină și întuneric.

a) *Mintal.* Vorbim despre “lumină” în probleme dificile. O situație este întunecată atunci când nu putem “vedea prin ea”.

b) *Emoțional.* Vorbim despre o tragedie întunecată (nu o tragedie luminoasă etc.)

c) *Moral.* Vorbim despre o crimă întunecată sau neagră (nu o crimă luminoasă).

Descrierea sfeșnicului: Exodul 25.31-40

IDEI PRINCIPALE

- din trecut

1. Ornamentele sfeșnicului.

Sfeșnicul semăna cu un copac viu. Avea boboci, flori și pistil,

atît pe fusul sfeşnicului cît și pe cele șase brațe. Acestea arată cele trei nivele ale vieții: bobocul - potențialul vieții; floarea - frumusețea vieții; pistilul - maturitatea vieții. Sfeşnicul amintea Israelitilor de Dumnezeu - Sursa vieții.

2. Funcționarea sfeşnicului.

Sfeşnicul purta cele șapte candelă cu ulei, care dădeau lumină în Locul Sfînt. Aceasta amintea poporului că Dumnezeu - Izvorul vieții - este și Izvorul luminii. El este Izvorul luminii fizice (Geneza 1.3) și al luminii spirituale (Psalm 27.1; Isaia 60.19). Arată copiiiilor mai mari că cei care neagă existența lui Dumnezeu, nu au un țel și un scop în viață. Sînt fără lumină, pentru că fără Creatorul viața nu are sens, este trăită la întîmplare, neavînd un scop final.

3. Materialul care dădea lumina.

Lumina din sfeşnic era dată de arderea uleiului. În Zaharia 4.1-6, avem descrierea unui alt sfeşnic, care folosește uleiul pentru lumină. Prin acest sfeşnic cu ulei, Dumnezeu l-a învățat pe profet următoarea lecție: *Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu - zice Domnul oștirilor* (Zaharia 4.6). Înțelepciunea și puterea umană sînt nimic fără lumina și puterea Duhului Sfînt.

IDEI PRINCIPALE

- pentru prezent

CONTRAST 1 - În zilele noastre nu mai avem nevoie de un sfeşnic de aur să ne aducă aminte că Dumnezeu este lumină. Știm că lumina a venit în lume prin Domnul Isus Hristos. El este Lumina lumii.

Arată copiiiilor ce a vrut să spună Hristos prin: *Eu sînt Lumina lumii*, folosind acțiunile din Ioan 8.

Hristos Lumina

- descopere păcatul

Ilustrare. Dacă mergi în grădină și răstorni o piatră mare sau

o buturugă lăsată acolo de multă vreme, vei vedea o mulțime de gândaci, care la strălucirea luminii fug în toate părțile încercînd să se ascundă, pentru că nu le place lumina. Dacă ești într-o cameră întunecoasă, nu vezi dacă-i curat sau murdar. Dacă aprinzi lumina, vezi murdăria. Dacă ai sta mai multă vreme într-o cameră în întuneric și deodată cineva aprinde lumina, ai o senzație neplăcută, la prima vedere ochilor tăi nu le place lumina.

Acum spune povestirea din Ioan 8.1-11 și arată cum Hristos a dat pe față păcatul fariseilor care se credeau drepti. Fariseii au fugit de lumină, pentru că nu le plăcea să-și recunoască păcatul. Oamenii au iubit mai mult întunericul decît lumina, pentru că faptele lor erau rele (Ioan 3.19). Să fugi de lumină înseamnă să te cufunzi mai departe în întuneric. Să fugi de lumină înseamnă că recunoști că ești păcătos, dar îți este frică să fii descoperit.

Hristos Lumina - arată calea iertării păcatelor

Continuă povestirea și arată că atunci cînd femeia a rămas în fața lui Hristos recunoscîndu-se păcătoasă, El a iertat-o spunînd: *Nici Eu nu te osîndesc. Du-te și să nu mai păcătuiești.* Compară cuvintele acestea cu Romani 8.1 și 34: *Acum dar nu este nici o osîndire pentru cei ce sînt în Hristos Isus, ... Cine-i va osîndi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi.*

Hristos Lumina - arată calea eliberării de păcat

Citează Ioan 8.31-36. Insistă asupra importanței citirii constante în Sfînta Scriptură.

Hristos Lumina - arată calea biruinței asupra morții

Citează Ioan 8.51-58. *...dacă păzește cineva cuvîntul Meu, în veac nu va vedea moartea (Ioan 8.51).* Nu înseamnă că nu va muri fizic. Este vorba despre moartea veșnică, adică despărțirea de

Dumnezeu, care este Lumină. Cel care crede în Hristos nu va cunoaște această moarte. Lumina Domnului nostru Însuși va fi totdeauna cu el. Așa că creștinii sînt pregătiți pentru moartea fizică.

CONTRAST 2 - În zilele noastre nu avem nevoie de candelă cu ulei. Hristos a dat tuturor celor ce cred în El Duhul Sfînt ca să le lumineze mințile și să le explice lucrurile lui Dumnezeu (I Corinteni 2.10-13).

Dacă Duhul Sfînt locuiește în noi, luminăm pentru Dumnezeu în întunericul spiritual din lume (Filipeni 2.15,16).

Unii oameni gîndesc că sînt creștini cînd de fapt nu sînt, pentru că nu au crezut în Mîntuitorul, nici nu au primit Duhul Sfînt.

Ilustrează aceasta folosind pilda celor zece fecioare (Matei 25.1-13). Cinci fecioare aveau candelă dar nu aveau ulei. E bine să fim siguri că am crezut în Domnul și că avem Duhul Sfînt; altfel sîntem ca niște lămpi fără ulei, oameni fără o mărturie creștină adevărată. Apostolul Pavel spune: *Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui* (Romani 8.9).

Lecția 8

TEXTUL BIBLIC DE BAZĂ: Ioan 6.51

Eu sînt Pîinea vie care s-a coborît din cer. Dacă mîncă cineva din pîinea aceasta va trăi în veac.

Masa

Introducere. Ideile principale sînt ușor de abordat pentru că hrana este un lucru cunoscut și apreciat de copii. Vorbește despre:

1. Necesitatea hranei în menținerea vieții. Aici poți vorbi și despre foametea din diferite țări și să-i încurajezi pe copii să participe la orice acțiune de ajutor inițiată în școală sau biserică.

2. Pofta de mîncare. Dumnezeu ar fi putut să ne creeze ca pe niște mașini, ca motoarele care sînt alimentate cu benzină, dar nu poți să spui că le place benzina. Dar în bunătatea Lui, Dumnezeu ne-a dat poftă de mîncare, aducîndu-ne bucurie chiar și prin hrană.

3. Hrana - mijloc de exprimare a prieteniei și părășiei. Vorbește despre zilele de naștere sau alte ocazii în care copiii își invită prietenii la masă.

Descriere: Exodul 25.23-30; Leviticul 24.5-9

IDEI PRINCIPALE

- din trecut

În fiecare săptămînă douăsprezece pîini erau puse pe masă și lăsate acolo înaintea lui Dumnezeu ca dar. La sfîrșitul săptămînii preoții luau pîinile vechi, puneau în locul lor pîini proaspete și le mîncau pe cele vechi într-un loc sfînt. Era felul lui Dumnezeu de a spune:

1. că dorea să fie prieten cu poporul. El și poporul Lui mîncau

la aceeași masă și din aceeași pâine.

2. că El era Cel care le dă pâinea. Erau douăsprezece pâini, câte una pentru fiecare seminție. Dumnezeu iubea tot poporul și dorea să aibă părtășie cu tot poporul. Vezi Psalmul 103.5; Psalmul 104.27.

Acum, de la ideea foamei în sens fizic, mergi la foamea spirituală. Nu numai stomacul nostru poate să fie flămînd, ci și inimile noastre. Tînjim după dragoste, prietenie, părtășie, împlinire spirituală și ne doare cînd sîntem lipsiți de aceste lucruri. Citează cuvintele Domnului Isus: *Ferice de cei flămînzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!* Matei 5.6

Pâinea în sensul ei literal sau fizic nu poate să satisfacă foamea spirituală, așa că continuă cu:

IDEI PRINCIPALE

- pentru prezent

CONTRAST 1 - Nu pâine în sensul literal, fizic, ci spiritual. Pasajul care se ocupă cu această problemă este Ioan 6.25-71. Este bine pentru învățător să citească tot textul. Aici prezentăm doar cîteva idei:

a) *Versetul 32.* Hristos se referă la El însuși ca la adevărata Pâine. Nu adevărată ca opusă unei false pâini, unei imitații; ci reală și desăvîrșită, nu numai un simbol. (Compară cu Ioan 15.1 - *Eu sînt adevărata Viță*). Toate lucrurile de care ne bucurăm au scopul conducerii noastre la Hristos. Spune-le despre oamenii care au mîncat din pâinile și peștii primiți de la Domnul Isus, dar L-au refuzat pe El și hrana Lui spirituală (Ioan 6.1-11, 26,27,66). Ilustrează:

1. Este asemănător cu copiii care vin să sărbătorească ziua ta, îți mănîncă prăjiturile dar n-au timp să stea de vorbă cu tine și nici nu vor să-ți fie prieteni.

2. Este asemănător cu o fată care ar primi un inel de logodnă doar pentru că-i place aurul și nu pentru că are intenția să se căsătorească cu tânărul.

Este o nebunie să ne bucurăm de lucrurile frumoase pe care Dumnezeu ni le dă în viață, dar să nu avem timp pentru Hristos.

b) *Versetele 38-40, 50-51.* Pâinea pămîntească menține viața pămîntească. La fel Hristos - adevărata Pîine spirituală, garantează viața veșnică tuturor celor ce cred în El.

c) *Versetele 53-58.* Dacă sîntem flămînzi nu ne este de folos să știm multe lucruri despre pîine, sau chiar să vedem o franzelă. Trebuie să mîncăm pîine ca să ne săturăm. La fel este cu Hristos. Dacă vrem să avem viața veșnică, nu este destul să știm despre Hristos, trebuie să-L mîncăm și să-L bem, adică să-L primim ca Mîntuitor în mod personal, să credem în El. *Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede are viața veșnică.*

d) *Versetele 63, 68-69.* Pîinea pe care ne-o dă Hristos nu este o pîine pămîntească, ci pîinea spirituală. Mîncăm din această pîine atunci cînd ascultăm și credem cuvintele Lui.

CONTRAST 2 - Nu masă în sensul literal, material, ci o masă spirituală. Dacă preoții din Israel doreau să mănînce pîinea, trebuiau să intre în cortul întîlnirii la masa din lemn poleită în aur, pe care erau așezate pîinile. Cum ajungem noi la pîinea spirituală pe care ne-o oferă Hristos? Isus ne răspunde: *Iată Eu stau la ușa și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine (Apocalipsa 3.20).* Din nou, ușa nu este o ușa literală, ci ușa inimilor noastre. Explică-le ce înseamnă să auzim pe Hristos ciocnind la ușa inimii noastre, ce înseamnă să deschidem ușa și să-L lăsăm să intre.

Concluzii

Scopul lecțiilor a fost să abordeze lucruri din Vechiul Testament și doctrinele din Noul Testament ilustrate prin aceste lucruri. De ce? Ca să îndrumăm pe copil spre credința personală în Hristos. Lecția finală are același scop.

Ca ilustrare a necesității acelui moment personal de decizie pentru Hristos, moment ce reprezintă un pas în credință, care unește o persoană cu Hristos și o aduce în toate binecuvântările mântuirii, folosește poarta cortului întâlnirii.

Descrierea curții și a porții: Exodul 27.9-19.

Arată:

1. materialul curții era alb, dar poarta era viu colorată, atrăgea privirile și oricine vedea unde era.
2. era o singură poartă.
3. oricine ar fi vrut să intre și să vadă lucrurile frumoase din casa lui Dumnezeu, trebuia să intre pe această poartă.

Apoi folosește aceasta ca o ilustrare a căii mântuirii.

1. **Hristos este intrarea.** *Eu sînt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mîntuit...Ioan 10.9 ...prin Domnul nostru Isus Hristos. Lui îi datorăm faptul că, prin credință am intrat în această stare de har în care sîntem... Romani 5.1,2. Căci prin El și unii și alții (evrei și neamuri) avem intrare la Tatăl, într-un duh. Efeseni 2.18.*

2. **Hristos este singura intrare.** *Eu sînt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decît prin Mine. Ioan 14.6. În nimeni altul nu este mîntuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mîntuiți. Fapte 4.12.*

3. Ai grijă să nu greșești intrarea. *Intrați pe poarta cea strîmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sînt cei ce intră pe ea. Dar strîmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sînt cei ce o află. Matei 7.13-14. Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strîmtă. Căci vă spun, că mulți vor căuta să intre și nu vor putea. Odată ce Stăpînul casei Se va scula și va încuia ușa și voi veți fi afară și veți începe să bateți la ușă și să ziceți: "Doamne, Doamne, deschide-ne!" drept răspuns, El vă va zice: "Nu știu de unde sînteți." Atunci veți începe să ziceți: "Noi am mîncat și am băut în fața Ta și în ulițele noastre ai învățat pe norod." Și El va răspunde: "Vă spun că nu știu de unde sînteți; depărtați-vă de la Mine, voi toți lucrătorii fărădelegii." Luca 13.24-27.*

4. Ce înseamnă să intri? ...noi, fiindcă am crezut, intrăm în odihna despre care a vorbit El (Evrei 4:3).

Ilustrează aceasta prin exemple actuale de oameni care au fost conduși de Hristos și ucenicii Lui să intre pe calea mîntuirii. Vezi Nicodim (Ioan 3.1-16); temnicerul roman (Fapte 16.27-34).